

Šmarnice 2020

Marjeta Cerar: Največji dar

31. maj: NAJVEČJI DAR

Za novo vznemirjenje v družini je poskrbel Jaka. Bližal se je konec poletnih počitnic, in ko so v Ljubljani v knjigarni kupovali zadnje stvari za šolo, je Jaka izginil. Iskali so ga po trgovini, spraševali ljudi, vendar ga niso našli. Skoraj so že poklicali policijo, ko se je iz najbolj oddaljenega kota trgovine zaslišalo tiho petje. Iz za knjižnih polic so zaslišali peti njihovega Jaka pesmico o Mariji. Padel je namreč za police, ko je hotel dobiti knjigo, ki mu je bila všeč. Medtem ko je čakal, da ga najdejo, je spesnil pesmico o Mariji in si jo prepeval, da ga ni bilo strah.

No, pa smo na koncu. Danes je zadnji dan meseca maja in še praznik zraven. Binkošti. Dan, ko je Jezus iz nebes svojim učencem poslal Svetega Duha. Ta jim je dal moč, da so lahko uresničili nalogo, ki jim jo je dal pred desetimi dnevi. Se še spomnite? Poslal jih je po svetu oznanjat vse, kar jih je naučil. Sveti Duh je učencem v srce položil modrost, da so znali povedati, kar so se naučili, in pogum, da so odšli na pot, ki je spremenila svet. Kamor koli so učenci prišli in začeli govoriti o Jezusu, so se ljudje začeli zbirati okrog njih in jih poslušati. Tako so nastajale prve skupnosti Jezusovih prijateljev, ki so jih pozneje poimenovali Cerkev.

Tudi jaz sem vam v zgodbah iz življenja naše družine povedala, kar sem se naučila o Mariji. Marija je res posebna žena, ki jo je Bog izbral, da je postala Jezusova mami. Najprej je k njej poslal angela. Povedal ji je, kaj se bo zgodilo. Marija ni razumela, kar je slišala, zaupala pa je svojemu srcu in Bogu rekla: »Da.« Rodila je Jezusa in ga vzgajala. Z njim je bila povsod. Takrat, ko se je kot otrok prvič nasmehnil, ko je shodil, ko se je začel učiti, ko je bil nagajiv in ko je odrasel ter začel ljudi učiti o Bogu, ko je delal čudeže, ko je trpel in umrl, ko je premagal smrt in nam pokazal, kako zelo rad nas ima, in ko je šel v nebesa.

Nekaj časa je Marija spremljala tudi njegove učence. Potem pa se je njen čas na zemlji iztek. Za vedno je zaprla oči in takrat jo je Jezus z dušo in telesom vzel v nebesa. Tam je postala naša priprošnjica in zavetnica. Predstavljam si jo kot lepo gospo, ki ima v rokah rožni venec, pred seboj pa ima zlato knjigo, v kateri so zapisane naše želje. Pod nogami ima lepo okrašeno skrinjo, kamor odlaga naše molitve. Tako te molitve postajajo naš zaklad v nebesih. Marija jih skrbno čuva in jih posreduje Bogu takrat, ko je to potrebno. Marija je naš zaklad, naša mama in naša prijateljica. Je naš velik dar.

Spoznali ste mojo družino in naše življenje. Veliko nas je in vedno se nam kaj dogaja. Vsak dan nas preseneti kaj novega in vsak dan se česa naučimo. V naši družini je vsak dan, ki ga preživimo skupaj, velik dar. Drug od drugega se učimo, se imamo radi, se spodbujamo in tolažimo. Drug drugega spoštujemo. Radi se smejemo. In **drug drugemu smo dar.**

Največji dar.

Lepo se imejte vsi! Ne pozabite, da vas Marija in njena nežna roka spremljata povsod, kamor koli greste. Pogovarjajte se z njo, prosite jo, kdaj pa se ji tudi zahvalite, predvsem pa jo nosite v svojem srcu. Marija vam bo vedno stala ob strani. In v počitniških dneh obiščite katero od mnogih cerkva, ki so posvečene Mariji. Ne bo vam žal, boste videli

Polona

Marjeta Cerar: Marija, moja mamica

Marija, moja mamica,
hvaležen sem ti iz srca.
Vsak dan prihajam k tebi,
stisnem k tebi se močno.
Šopek šmarnic ti poklonim
in molitev zmolim,
v njej povem ti veselja
in stiske svojega srca.

Zraven se še na prijatelje spomnim,
mamico in očka,
babico in dedka
in vsakega, ki te pozna.
Povem ti, kar je za Boga.
Povem ti,
da najraje tebe prosim,
ker si nam podarila Jezusa.
Hvala, ker si moja mamica,
da varuješ me tam z neba.